

Sygn. akt III Kp 87/17

POSTANOWIENIE

Dnia 29 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Bielsku-Białej Wydział III Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Radosław Molenda

Protokolant: st. sekr. sąd. Edyta Wieja

przy udziale prokuratora //////////////

po rozpoznaniu zażalenia na postanowienie funkcjonariusza Komisariatu Policji III w Bielsku-Białej z dnia 28 grudnia 2016 r. sygn. akt PR 2 Ds 1445.2016 o odmowie wszczęcia śledztwa zatwierdzonego przez Prokuratora Prokuratury Rejonowej Bielsko-Biała Północ w Bielsku-Białej w dniu 30 grudnia 2016 r .

postanawia:

1. na mocy art. 437 § 1 kpk zaskarżone postanowienie utrzymać w mocy;
2. na mocy art. 98 § 2 kpk odroczyć sporządzenie uzasadnienia na czas do 7 dni.

Sędzia:

mlenda
Kierownik Sekcji Zarządzania

Uzasadnienie

W dniu 28 grudnia 2016 r. Prokurator Prokuratury Rejonowej Bielsko-Biała Północ w Bielsku-Białej odmówił wszczęcia śledztwa w sprawie:

I. przekroczenia w toku prowadzonego postępowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Bielsku Białej swoich uprawnień przez funkcjonariusza publicznego Emilię Jodkowską lekarza orzecznika w dniu 20.10.2014 roku poprzez wydanie fałszywej opinii w postaci dokumentu „Zaświadczenia Lekarskiego Wydanego w Wyniku Kontroli”, który w celu użycia za autentyczny podrobiła, poświadczając w nim nieprawdę, co do okoliczności mającej znaczenie prawne, co do stanu zdrowia Sebastiana Pabiś i tym samym naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu tj. o czyn z art. 231 par 1 kk i art. 233 par 4 kk i art. 270 par 1 kk i art. 271 par. 1 kk i art. 160 par. 1 kk w zw. z art. 11 par 2 kk na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego

II. przekroczenia w toku prowadzonego postępowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Bielsku Białej swoich uprawnień przez funkcjonariusza publicznego Elżbietę Rasiewicz-Procner lekarza orzecznika w dniu 27.03.2015 roku poprzez wydaną fałszywie opinię w postaci dokumentu „Orzeczenia Lekarza Orzecznika ZUS”, który w celu użycia za autentyczny podrobiła, poświadczając w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne co do stanu zdrowia Sebastiana Pabiś i tym samym naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu tj. o czyn z art. 231 par 1 kk i art. 233 par. 4 kk i art. 270 par 1 kk i art. 271 par. 1 kk i art. 160 par. 1 kk w zw. z art. 11 par 2 kk na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 kpk - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego

III. przekroczenia w toku prowadzonego postępowania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Bielsku Białej swoich uprawnień przez funkcjonariusza publicznego Joannę Rajewską-Dudek lekarza konsultanta w dniu 20.03.2015 roku poprzez wydanie fałszywej opinii w postaci dokumentu „Opinii Specjalistycznej Lekarza Konsultanta”, który w celu użycia za autentyczny podrobiła, poświadczając w nim nieprawdę co do okoliczności mającej znaczenie prawne co do stanu zdrowia Sebastiana Pabiś i tym samym naraziła go na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo ciężkiego uszczerbku na zdrowiu tj. o czyn z art. 231 par 1 kk i art. 233 par 4 kk i art. 270 par 1 kk i art. 271 par. 1 kk i art. 160 par. 1 kk w zw. z art. 11 par 2 kk na podstawie art. 17§1

pkt.2 kpk - wobec stwierdzenia, że czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego

W uzasadnieniu podał, że wymyka się karnoprawnej ocenie treść dokumentu, który nie tyle przedstawi fakty, ale ich ocenę. A za ocenę uznał prokurator opinie lekarskie, które były przedmiotem niniejszej sprawy.

Na wskazane postanowienie zażalenie, w 9 stycznia 2017 r. wniósł Sebastian Pabiś. Podniósł naruszenie prawa materialnego oraz prawa procesowego, poprzez błędną interpretację, w świetle art. 271 § 1 kk, dokumentów zwanych opiniami, oraz nieprzeprowadzenie wszystkich dowodów w sprawie. Wniósł o uchylenie postanowienia.

Sąd zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne. Sąd w pełni utożsamia się z argumentami wskazanymi przez prokuratora i uznaje je za swoje. Zbędne jest więc ich ponawianie. Słusznie prokurator uznał, że wykonane przez trzech lekarzy opinie wymykają się kontroli prawnokarnej. Z oczywistych względów opinia lekarska może, ale nie musi wskazywać na fakty. W tym drugim przypadku musi być brana pod uwagę jako ocena. A tym samym brak jest możliwości przyjęcia, by osoba opinię sporządzająca, sfalszowała ją. Niejednokrotnie lekarze kwalifikowali daną jednostkę chorobową w odmienny sposób. Przekładając te rozważania na realia niniejszej sprawy nie sposób uznać, że inna opinia lekarska, o wnioskach odmiennych do wystawionych w tej sprawie, będzie dowodem na sfalszowanie tych opinii. W szczególności, że wystawiona została kilka miesięcy później. Wręcz przeciwnie, świadczy o innym spojrzeniu na sprawę przez innego lekarza lub zmianie stanu zdrowia. Dodatkowo wskazać należy, że, by doszło do popełnienia przestępstwa z art. 271 § 1 kk należy ustalić, że osoba dokument sporządzająca, celowo i umyślnie podaje w nim nieprawdę. Takich dowodów w sprawie brak i Sąd nie widzi możliwości poszerzenia w tym zakresie materiału dowodowego.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w postanowieniu.

SSR Radosław Molenda

mwieje
Kierownik Sekreariatu